

A Fővárosi Ítéltábla Sallay és Társa Ügyvédi Iroda (**felperesi képviselő címe**; ügyintéző: dr. Sallay István ügyvéd) által képviselt **felperes neve** (1037 Budapest, Montevideo u. 5.) felperes által indított, a dr. Hamvai Julianna ügyvéd (**alperesi képviselő címe**.) által képviselt **alperes neve (alperes címe.)** alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. november 30. napján kelt 15.G. 42.285/2010/13. számú ítélete ellen az alperes 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban a 2012. március 1-jén megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, a marasztalás összegét 5.069.527 Ft-ra (ötmillió-hatvankilencezer-ötszázhuszonhét forintra) és annak 2005. november 14. napjától a kifizetés napjáig terjedő időszakra a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-kal növelt összegének megfelelő mértékű késedelmi kamataira leszállítja.

A költségviselést úgy módosítja, hogy kötelezi a felperest 370.370 Ft (háromszázhetvenezer-háromszázhetven forint), az alperest pedig 303.030 Ft (háromszázháromezer-harminc forint) elsőfokú eljárási illeték állam javára történő megfizetésére.

Továbbá kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 370.370 Ft (háromszázhetvenezer-háromszázhetven forint) másodfokú perköltséget, a további költségeket a felek maguk kötelesek viselni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Fővárosi Bíróság 2011. november 30-án kelt 15.G. 42.285/2010/13. sorszámu ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 11.222.558 Ft főkövetelést, valamint ennek 2005. november 14. napjától a kifizetés napjáig terjedő időszakra a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-kal növelt összegének megfelelő mértékű késedelmi kamatát, valamint 400.000 Ft perköltséget, továbbá külön felhívásra 673.400 Ft feljegyzett másodfokú eljárás illetéket.

Az elsőfokú bíróság határozatában rögzítette: az adós felszámolását a ... Bíróság 2004. február 19. napján jogerőre emelkedett 1.Fpk. 11-03-070397 számú végzésével rendelte el. A felszámolás közzétételére 2004. március 25-én került sor. Ebben a felszámolási eljárásban az adós a hitelezőivel egyezséget kötött, melyet az eljáró felszámolási bíróság a 2005. november 14-én jogerőre emelkedett végzésével jóváhagyott. A felperes ezt követően birtokba vette és áttekintette a felszámolás időszakában keletkezett iratokat. Úgy ítélte meg, hogy a felszámoló bizonyos költségeket jogtalanul fizetett ki felszámolási költség címén az adós vagyonából, ezzel a felperesnek kárt okozott. Emiatt az alperessel szemben 2006. június 30-án keresetet terjesztett elő.

Időközben az adós a ... Bíróság 3.Fpk. 10-09-000379/4. számú 2009. augusztus 11-én közzétett végzésével ismét felszámolás alá került, felszámolója ebben az ügyben a **felszámoló neve**. lett.

A 2006. június 30-án indult kártérítési perben a Fővárosi Bíróság, mint elsőfokú bíróság 15.G. 41.086/2006/79. szám alatt hozott ítéletet, melyben a felperes egyik keresetét részben megalapozottnak találta és ezért az alperest 7.404.312 Ft tőke és ennek kamatai megfizetésére kötelezte, a második és harmadik keresetet elutasította. A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 11.Gf. 40.314/2010/4. számú részítéletével az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta, a marasztalás tőkeösszegét 747.395 Ft összegre leszállította. Fellebbezési kérelem hiányában az 54.022.326 Ft tőke és járulékai megfizetésére irányuló elutasított rendelkezés 15.G. 41.086/2006/79. számú határozatban jogerőre emelkedett. A 11.222.558 Ft tőke és járulékai összegben előterjesztett keresetet elutasító rendelkezést hatályon kívül helyezte és e körben a bíróságot újabb eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára utasította. A Fővárosi Ítéltábla felhívta az elsőfokú bíróságot, hogy vizsgálja a 11.222.558 Ft tőke és járulékai összegben előterjesztett kereset jogalapját, összecszerűségét, valamint alperes védekezését. E körben állapítsa meg a tényállást, továbbá azt, hogy ezek a kiadások beletartoznak-e a Cstv. 57.§ (1) bekezdés a) pontja, illetőleg (2) bekezdésében felsorolt felszámolási költségek körébe. Ezen felül tisztázza, hogy a felszámolási eljárásban a felperesnek lehetősége lett volna ezeket a felszámolási költségnek minősített kiadásokat kifogásolni, vagy sem.

A felperesi jogelőd az eljárás alatt a per alapjául szolgáló követelését a felperes neve-re, mint felperesi jogutódra engedményezte.

A megismételt elsőfokú eljárásban a felperesi jogutód fenntartotta keresetét, és kérte a bíróságot, kötelezze az alperest 11.222.558 Ft főkövetelés, valamint ennek 2005. november 14-étől járó késedelmi kamata és a perköltség megfizetésére kártérítés jogcímén a Cstv. 54.§-a alapján. Előadta, hogy a felperesi jogelőd 2004. március 25-étől 2005. november 14-éig tartó felszámolásában az alperes, mint felszámoló az adós telephelyét bérbeadások útján hasznosította, mely bérleti szerződések 11. pontja azt rögzítette, hogy a "vagyonvédelmi feladatok ellátásáért a bérlő a felelős", ennek ellenére ugyanebben az időszakban a telephely őrzésére az **Á.S. Kft.**-vel is szerződést kötött és részére őrzés címén 1.926.750 Ft vállalkozói díjat fizetett ki, ezzel a szükségtelen kifizetéssel pedig az adósnak kárt okozott. A felperes megítélése szerint a felszámoló teljesítési segédeknek fizetett díjakat az adós vagyonából, holott azokat a Cstv. 57.§ (2) bekezdés g) pontja alapján saját felszámoló díja terhére lett volna köteles teljesíteni: Így például az alperes megbízást adott a **R. Ügyvédi Iroda** részére, akinek 1.800.000 Ft megbízási díjat fizetett ki. A **D.A. Kft.** részére 737.500 Ft-ot fizetett ki, az irattári feladatok, számviteli feladatok, könyvviteli feladatok ellátásával kapcsolatosan az **D. Bt**-nek bruttó 37.000 Ft-ot, a **X Bt**-nek bruttó 125.000 Ft-ot, az **I. Bt**-nek 150.000 Ft-ot teljesített, alperesi munkaerő-kölcsönzés címén a **M. Kft. „f.a.”** részére pedig 781.125 Ft-ot fizetett ki. Emellett azzal is kárt okozott, hogy a 2004. szeptember-december időszakban **M.J.**től havi 72.500 Ft összegért, majd a 2005. január-júniusi időszakban a **M2 Kft**-től havi 51.000 Ft-ért bérbe vette az **alperes címe**. II. emelet 6. szám alatti ingatlant iroda céljára, holott a felperesi társaság tevékenységet nem folytatott, iratanyaga a társaság telephelyén is elhelyezhető lett volna. Emellett kiegyenlített egy olyan 39.475 Ft összegű számlát is, amely a szükségtelenül bérelt lakás 2004. január 1. és 2004. október 7-ig szóló áramdíj számláját tartalmazta, ezekkel pedig összesen 706.871 Ft kárt okozott. Az alperes szükségtelenül kiegyenlítette a **M. kft. „f.a.”** mobil-telefonszámláját is, mely összesen bruttó 336.714 Ft volt és ez is kárként jelentkezett az adós vagyonában. Az alperes 2004. augusztus 4-étől 2005. augusztus 12-éig összesen 629.098 Ft üzemanyagszámlát fogadott be és egyenlített ki, mely 25000-28000 km futásteljesítménynek felel meg, ez azonban nem volt indokolt, tekintettel arra, hogy a felperesi társaság tevékenységet nem folytatott, alkalmazottja nem volt, az alperes pedig külön irodát bérelt Budapesten, tehát teljesen indokolatlan volt utazási költséget elszámolnia azzal egyidejűleg, hogy 2004. augusztusától további 397.576 Ft saját gépjármű-használati költségtérítés került kifizetésre a felszámolóbiztos részére az útnyilvántartás alapján. Ezzel az alperesnek 629.098 Ft kárt okozott. Állította, hogy a **T. Bt.** részére 2004. év folyamán kifizetett 567.500 Ft-os és 625.000 Ft összegű számla alapjául teljesítésigazolás, mely a munka elvégzését alátámaszthatná, nem áll rendelkezésre. Ezzel a hitelezői jogelőd az adósnak 1.192.500 Ft összegű kárt okozott. Állította azt is, hogy az adós telephelyén fakivágást senki nem végzett, ezért a **V. Kft**-nek 2005. május 24-én kifizetett bruttó 2.800.000 Ft nem minősül igazolt költségnek, mellyel szintén kárt okozott.

A felperes jogelőd állította, hogy a keresetben megjelölt költségtelekről, azok részleteiről csak a felszámolási eljárás befejezését követően szerzett pontos tudomást. Ekkor került abba a helyzetbe, hogy tételesen átvizsgálhatta a könyvelés dokumentumait. A bírósági eljárás során beszerzett szakértői vélemény igazolja, hogy ezek az összegek az adós vagyonából kifizetésre kerültek, tehát a károkozás megtörténte,összepszerűsége bizonyított.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte. Megítélése szerint a 3/2010. (X. 15.) PJE értelmében a felszámolási költségeket kizárólag a felszámolási eljárásban kifogás keretében lehet vitatni, kártérítési pert e vonatkozásban utóbb az adós nem kezdeményezhet. Hangsúlyozta, hogy az adós már a felszámolási eljárás során is tisztában volt a felszámított költség tételeivel, ezt az alapeljárásban 2007. március 19-én benyújtott beadványokhoz csatolt okiratokkal igazolta. Az adós tagja, a **S. Kft.** a még kiegyenlítettlen felszámolási költségek fedezetéül a felperesi jogelőd bankszámlájára úgy nyújtott 25.000.000 Ft kölcsönt, hogy a kölcsönszerződés 5. pontja alapján ismerte a tételesen megjelölt számlákat és költségeket, mert csak ezeknek a kiegyenlítésére volt a kölcsön fordítható. Hangsúlyozta, hogy - ellenére annak, hogy az adós telephelyét bérbe adta, - továbbra is az adós felszámolójának feladata volt az adós vagyonának őrzése, vagyontárgyainak megóvása, ennek körében gondoskodott a telephely őrzéséről. Megítélése szerint az adós társasággal kapcsolatos jogi, számviteli, ügyviteli és könyvelési feladatok az adós költségén és nem a felszámoló költségére végzendőek. Hangsúlyozta, hogy két munkaerő foglalkoztatására volt szükség, a telephely bérlőinek ellenőrzése, leltározási feladatok ellátása és egyéb munkaügyi, társadalombiztosítási ügyintézési feladatok ellátása okán, melynek költsége szintén az adóst terhelte. Hangsúlyozta, hogy a megjelölt ingatlant nem lakás céljára, hanem kifejezetten iroda céljára vette bérbe, ott került feldolgozásra a felperesi jogelőd valamennyi irata, továbbá szükség volt telefon és internet kapcsolat fenntartására is a felszámolási ügyintézés során. Üzemanyagköltségre azért volt szükség, hogy meghatározott időszakokban az adós telephelyét ellenőrizhesse, oda leutazzon, illetőleg a győri közüzemi szolgáltatóknál és egyéb hatóságoknál egyeztessen. Állította, hogy állagmegóvás és kárelhárítás körében került kivágásra egy facsoport, továbbá a telephely rendbetételére (parlagfű irtásra) a telephely hasznosíthatósága végett volt szükség.

Az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy az alperes a felperesi jogelőd telephelyének őrzésével kapcsolatosan kifizetett 1.926.750 Ft-ot. Ez a kiadás szükségtelen volt, figyelemmel az **A.P. Kft.**-vel, mint bérlővel, illetőleg a **B. Kft.**-vel kötött bérleti szerződés 11. pontjában foglaltakra, mely egyértelműen a bérlők felelősségi körébe utalta a vagyonvédelmi feladatok ellátását. Tényként állapította meg, hogy a felszámoló a **R. Ügyvédi Iroda** részére külön jogi képviselő igénybevétele okán 1.800.000 Ft megbízási díjat, a **D.A. Kft.** igénybevétele alapján külön könyvviteli feladatok ellátására 1.137.500 Ft-ot, továbbá könyvviteli, számviteli, illetve irattározási feladatok ellátására a **D. Bt.**-nek 37.000 Ft-ot, a **X Bt.**-nek a mérleg felülvizsgálatért 125.500 Ft-ot, az **I. Bt.**-nek adatrögzítés céljából bruttó 150.000 Ft-ot fizetett ki. Ezek a megbízottak teljesítési segédeknek minősülnek a **M.**

Kft-vel együtt, aki munkaerő-kölcsönzés címén kapott 781.125 Ft-ot. Megítélése szerint munkaerő foglalkoztatása egy tevékenységet nem végző cégnél nyilvánvalóan szükségtelen, a felszámolással kapcsolatos feladatokat pedig a felszámolónak saját szervezetével kellett volna ellátnia, ebből következően a feladatokért külön a teljesítési segédeinek az adós vagyonából nem fizethetett volna díjat, azt a felszámolói díj költségére lett volna köteles elszámolni. A bíróság szükségtelennek ítélte az iroda bérletét is, figyelemmel arra, hogy ezt a tevékenységet nem folytató cég iratanyagának elhelyezése nem indokolta. Megítélése szerint jogtalan volt egy másik felszámolás alatti gazdálkodó szervezet nevére szóló számlák áterhelése is az adósra, mert e telefondíjak a felszámoló ügyintézésével kapcsolatosan merültek fel, azt a felszámolónak saját díja terhére kellett volna elszámolnia. Megítélése szerint az üzemanyag-elszámolás is indokolatlan volt, hiszen az alperes Budapesten a felszámoló alperesi cég székhelyével megegyező helyen bérelt ingatlant iroda céljára. Nem tudta igazolni az alperes azt sem, hogy 2004. évben a T. Bt. részére kifizetett 567.500 Ft és 625.000 Ft mögött valós teljesítés történt, továbbá a fakivágás ténylegesen megtörtént, melyre nézve 2.800.000 Ft költséget fizetett ki.

Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy a Ptk. 339.§-a értelmében, aki jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni, kivéve ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. A Cstv. 54.§-a értelmében a felszámoló a felszámolás során az adott helyzetben általában elvárható gondossággal köteles eljárni. A kártérítési felelősségének vizsgálata akkor merülhet fel, ha az általa elkövetett szabálytalanságok következményei a felszámolás keretében nem háríthatók el. Ezért kellett a bíróságnak megvizsgálnia, hogy a sérelmezett felszámolási költségekről a felperes tudomással bírt-e és terheli-e mulasztás amiatt, hogy a felszámolási ügyben nem emelt kifogást. Arra az álláspontra jutott, hogy az alperes által hivatkozott okiratok alkalmatlanok voltak arra, hogy a felperes azokból megállapítsa a költségek felszámolásának jogszerűségét és megalapozott kifogást terjesszen elő, mivel az okiratok csupán a felszámolási költségneveket ismertetik, az egyes tételeket részletezve nem tartalmazzák. Az okiratokhoz a kiállítás napján nem került csatolásra alapbizonylat, teljesítmény-kimutatás sem, mindezekre figyelemmel elfogadta a felperes azon állítását, mely szerint a keresetben megjelölt költségtételekről teljes körűen csak a felszámolás egyességgel történő lezárását követően szerzett tudomást, hiszen ezt igazolta a felperes által csatolt felszámoló és adós közötti iratátadás-átvételi jegyzőkönyv is.

A fenti indokokra figyelemmel arra az álláspontra helyezkedett, hogy a tételesen megjelölt költségeket az alperesi felszámoló jogosulatlanul számolta el a felperes jogelődjének, felszámolási eljárása során az adós vagyona terhére. Tekintettel arra, hogy ezen költségek kifizetésére - nem vitatottan - sor került, megállapítható, hogy a jogellenes magatartással okozati összefüggésben a felperes jogelődjének a keresetben megjelölt összegű kára keletkezett.

Tekintettel arra, hogy az alperes pervesztes lett, az első- és a korábbi másodfokú eljárás során felmerült költségek viselésére a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte.

Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, melyben kérte annak megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását és perköltségben marasztalását. Továbbra is azt hangsúlyozta, hogy a felszámoló által felszámolási költségként könyvelt összegek kifizetése jogszerűségének vizsgálata a felszámoló bíróság hatáskörébe tartozik, azt a felszámoló eljárásával, intézkedésével vagy mulasztásával kapcsolatosan kifogás útján a felszámolási eljárásban kell érvényesíteni. Nem vethető fel a felszámoló Cstv. 54.§ szerinti kártérítési felelőssége, mert a jogszabálysértőnek vélt intézkedés felszámolási eljárásban kifogással orvosolható lett volna. Az alperes álláspontja szerint a felszámoló kártérítési felelőssége csak harmadik személyeket megillető jogorvoslati eszköz, az adóst nem illeti meg. Az alperes álláspontja szerint a 3/2010. Polgári Jogegységi Határozat megállapításai nem csupán a teljesítési segéd igénybevétele folytán felmerült felszámolási költségek, hanem minden költség kifogás útján történő érvényesíthetőségét rögzíti.

Megítélése szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a felperesnek nem volt tudomása a per tárgyát képező költségekről, ezért kimentett az a mulasztása, hogy a felszámoló ezen intézkedésével szemben a felszámolási eljárásban nem emelt kifogást. Ezzel szemben megállapítható, hogy a peresített költségeket a felperes pontosan ismerte, azokról a felszámoló az adós taggyűlése által kijelölt képviselőjével többször egyeztetett, a kifizetett és a kiegyenlítettlen felszámolási költségeket megismerte, a szerződéseket, számlákat, egyéb dokumentumokat megvizsgálta és elfogadta. A 2005. október 6-ai kölcsönszerződés mellékletei a felperesi jogelőd képviselőjének rendelkezésére álltak. A kölcsönszerződés 1. számú melléklete a kiegyenlítettlen felszámolási költségeket, a 3. számú melléklete a felszámolási eljárás alatt keletkezett bevételeket, kiadásokat tételezte, ezek között pedig szerepelt a perben sérelmezett összes tétel. Megítélése szerint a 2005. szeptember 25-ei elektronikus levél egyértelműen tartalmazta, hogy a közbenső mérleg alapján felszámított felszámolói díjon kívül az adós képviselője elfogadta a ki nem egyenlített felszámolási költségeket is. Hangsúlyozta, hogy a felszámolási eljárás során közbenső mérleget és ahhoz tartozó szöveges jelentést készített, amelyet megküldött a hitelezőknek és az adós képviselőjében eljáró S. Kft-nek is, tehát pontosan ismerhették a felszámolási költségek tételeit, ennek ellenére kifogást nem terjesztettek elő és az egyezséget jóváhagyó végzést sem az adós, sem a hitelezői fellebbezéssel nem támadták. Megítélése szerint tehát az adós olyan tartalmilag kifogásnak minősülő igény elbírálását kéri, amelyet korábban a felszámolási eljárásban terjeszthetett volna elő, de azt elmulasztotta. Hivatkozott arra, hogy a felszámoló bíróság jogerőre emelkedett végzésében kötelezte az adóst, hogy az egyezség megkötését követő 15 napon belül a teljes felszámolási költséget fizesse meg, ebből következően a bíróság a költségeket elbírálta, a döntése jogerőre emelkedett, utóbb ezért az ezzel kapcsolatos tételek peres eljárásban nem támadhatók. Emellett az alperes hangsúlyozta azt is, hogy azok a tételek, amelyeket kifogásol a felperes, mind azon feladatok körébe esik, amelyeket a felszámoló az adós képviselőjében és

érdekében látott el. Megítélése szerint meghaladottá vált az az ítélkezési álláspont, hogy a felszámolási ügyben a könyveléssel, könyvvizsgálattal, jogi munkával kapcsolatos kötelezettségét a felszámoló a saját szervezetével, saját költségén végeztesse el.

Rámutatott arra is, hogy a telephely őrzése címén a bérbeadót csak a bérlő vagyontárgyaival kapcsolatos vagyonvédelmi feladatok alól mentesítik, az adós telephelyének őrzése ettől függetlenül a bérbeadót terhelte, az adós vagyonának megóvása és megőrzése pedig a csődtörvényben előírt kötelezettsége a felszámolónak. Emiatt téves álláspontot foglalt el a bíróság, amikor az őrzés-védelmi díjjal kapcsolatosan nem vizsgálta az **Á.S. Kft.**-vel 2004. szeptember 7-én megkötött szerződés tartalmát. A felszámolás alatti mérlegek és beszámolók elkészítése a felszámoló kötelessége, azonban ezek az adós költségére végzendők az irattározással együtt. A munkaerő-kölcsönzés azért vált szükségessé, mert a felszámolás időszaka alatt az adós két tartósan táppénzen lévő dolgozója volt, a társadalombiztosítási, ügyintézési feladatokat pedig el kellett látni. A telefonos és internetes kapcsolat a bérlőkkel, hivatalokkal szükségesnek mutatkozott. Üzemanyagköltség a telephely meghatározott időszakban történő ellenőrzése és a további ügyintézés céljából több alkalommal előforduló utazás miatt merült fel. Tereprendezés, parlagfű irtás az állagmegóvás érdekében történt.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást részben helyesen állapította meg, azt a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárásban becsatolt okirati bizonyítékok alapján az alábbiakkal egészíti ki, illetőleg módosítja:

A felperes jogelődje, a **B. Kft.** „f.a.”képviselőjében eljáró felszámoló (jelen per alperese) - 2005. február 14-étől április 23-áig - az **A.P. Kft.**-nek, 2005. június 8-ától augusztus 8-áig, majd 2005. augusztus 9-étől október 9-éig, továbbá 2005. október 10-étől december 10-éig a **B. B. Kft.**-nek adta bérbe az adós ... külterületén elhelyezkedő baromfinevelő telephelyét, annak technológiai berendezéseivel, felszereléseivel, tárgyi eszközeivel együtt. Mindegyik bérleti szerződés 9. pontjában rögzítették, hogy a karbantartás, állagmegóvás a bérlő kötelezettsége. A 11. pont pedig úgy rendelkezett: „A vagyonvédelmi feladatok ellátásáért a bérlő a felelős. A bérbeadót semminemű felelősség nem terheli a bérlőnek a bérleményben levő dolgaiért, vagyontárgyaiért.”.

Az **Á.S. Kft.**-vel, mint őrző-védő szolgáltatóval az adós felszámolója 2004. szeptember 7-én szerződést kötött, aki a felszámolás teljes időszaka alatt biztosította az adós vagyonához tartozó ingatlanon az őrszolgálati feladat ellátását. Az **Á.S. Kft.**-nek az volt a fő feladata, hogy a vagyont megőrizze, a vagyon kivételét megakadályozza, az illetéktelen személyek bejutását megakadályozza.

Az adós nevében eljáró felszámoló a **R. Ügyvédi Irodával** 2004. április 1-jén kötött megbízási szerződést, ennek keretében a megbízott feladata folyamatos jogi tanácsadás, jogi konzultáció, részvétel a jogi szakértelmet igénylő tárgyalásokon, az adós cég követeléseinek érvényesítése, szerződések megtámadása peren kívüli és peres eljárásokban, az adós vagyontárgyainak értékesítésében való közreműködés, szerződés megkötése, munkajogi kérdésekben való közreműködés, felmondások véleményezése és elkészítése, tanácsadás, szerződések véleményezése, szövegezésében való közreműködés, ellenjegyzés, társasági jogi és cégjogi feladatok ellátása és véleményezése volt.

A felszámoló (alperes) a **D.-vel** 2004. szeptember 6-án kötött szerződést, ennek alapján a megbízott feladata az adós könyveinek vezetése, adminisztráció, az adóhivatal és más helyi hatóságok felé mérlegkészítés volt. Ennek alapján a 2004. február 19-étől augusztus 31-éig ellátott feladatok ellenértékeként 180.000 Ft-ot, majd havi 30.000 Ft-ot, 2005. január 1-jétől havi 50.000 Ft-ot, majd 2005. július 1-jétől havi 30.000 Ft megbízási díjat fizetett ki.

Az alperes, mint az adós felszámolója a **D. Betéti Társasággal** kötött megbízási szerződésben azzal bízta meg a megbízottat, hogy a leltározásnál közreműködjön. Ennek fejében 2004. szeptember 8-án, majd 2004. szeptember 13-án esetenként 18.500 Ft-ot fizetett ki.

A **Sz. Betéti Társasággal** kötött megbízási szerződésben a megbízott feladata a tevékenységet záró beszámoló felülvizsgálata volt 125.000 Ft ellenértékért, ez a szerződés 2004. augusztus 31-én kelt.

Az **I. Betéti Társasággal** kötött 2004. december 30-ai szerződésben a felszámoló (alperes) a megbízottat a felszámolás ügyviteli előkészítésére, adatrögzítésre, elmaradt társadalombiztosítási adatszolgáltatás pótlására bízta meg, ezért 2004. december 30-ai fizetési határidővel ellátott számla alapján 150.000 Ft-ot teljesített.

A felszámoló alperes az eljárása alatt a **M. Kft-től** kettő dolgozót vett kölcsön. **G.Zs.** dolgozónak a 2004. július 20-ai megállapodás értelmében a munkaügyi dokumentumok átvizsgálása, a TB és NYENYI adatszolgáltatás teljesítése volt a feladata. Részére a felszámoló 2004. szeptember 8-ai esedékes számla alapján 250.313 Ft-ot, 2004. október 10-ei esedékességű számla alapján szintén 250.313 Ft-ot fizetett ki. A másik kölcsönvett munkavállaló **Sz.Gy.** volt, akinek a 2004. július 28-ai megállapodás értelmében „a **M. Kft. „f.a.”-val** foglalt szakmai feladatok ellátása” volt a feladata.

Az adós nevében eljáró felszámoló 2005. január 3-án kötött szerződést a **M2 Kft-vel**, egy év határozott időre az **alperes címe.** alatti ingatlan iroda céljára történő bérletére. Ezt megelőzően ugyanezt a helyiséget **M.J.**től bérelte a felszámoló, aki kifizette a bérleti díjon felül az adós(felpres) felszámolási vagyonából a lakással kapcsolatos - 2004. január 1-jétől 2004. október 7-ei időszakban felmerült - 39.473 Ft áramdíjat 2004. október 21-én.

Az adós felszámolója a felszámolás időszakában 2004. augusztus 19-étől 2005. március 26-áig bruttó 336.714 Ft telefon és internet díjat fizetett ki, ebből a **S.H. Rt.** nevére szóló számla 12.000 Ft, a **M. Kft. „f.a.”** nevére kiállított számla 103.934, majd 73.021 Ft volt, a többi számla az alperes, a **D.L. Rt.** nevére szolt. Az alperesi számlák összege 246.000 Ft-ot, míg más cégek számlái összesen 190.000 Ft-ot tettek ki.

Az alperesi felszámoló a **K.Á. Betéti Társaságnak** 2004. szeptember 14-én 337.500 Ft fuvardíjat, 2004. október 20-án 75.000 Ft, 2004. december 15-én 80.000 Ft, 2005. január 30-án 75.000 Ft fuvardíjat fizetett ki az adós vagyonából. 2005. május 21-én 187.500 Ft-ot teljesített fuvardíj és favágás címén, 2005. június 3-án 187.500 Ft-ot fuvardíj és favágás címén, 2005. július 4-én pedig 250.000 Ft-ot fűnyírás és bozótvagás címén **T. Bt.** számlái alapján. Teljesítésigazolások ezekről a szolgáltatásokról nincsenek.

A **V. Kft.** részére 2.800.000 Ft-ot fizetett ki az alperesi felszámoló az adós vagyonából 2005. szeptember 2-án 11 darab fakivágás megbízási díja címén, ezzel kapcsolatos teljesítést 2005. július 3-án a felszámolóbiztos **K.É.** leigazolta.

A felszámolási egyezség megkötése előtt az adós részére annak egyik tagja (a **S. Korlátolt Felelősségű Társaság**) 25.000.000 Ft kölcsönt nyújtott 2005. október 6-án, avégett, hogy a ki nem fizetett felszámolási költségek kiegyenlítésre kerüljenek. E megállapodáshoz csatolt kimutatásban az alperesi felszámoló megjelölte a területrendezés, fakivágás, gallyazás költségét 2.800.000 Ft összegben, valamint az őrzés-védelem költségét 558.000 Ft összegben.

A **S. Kft.** ügyvezetője azonos személy az adós egyezség megkötésével megbízott képviselőjével, **M.F.**-vel, ebből következően az adós a fenti két költséget ismerte, azonban ezek vonatkozásában a felszámolóval szemben kifogást nem terjesztett elő.

A fentiekben kiegészített tényállás alapján - a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint - az elsőfokú bíróság részben tévesen értékelte az egyes tételeket. Ezen felül nem vette figyelembe azt sem, hogy a fenti két költségek felmerüléséről az adós tudomással bírt, ennek ellenére a felszámolási eljárásban ezekkel szemben kifogást nem támasztott.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint az adós ezt a két tételt felszámolási költségként elfogadta, ezért kárként azt jelen perben nem igényelheti. A többi költség vonatkozásában azonban vizsgálta, hogy a kifizetések valóban felszámolási költségnek minősülnek-e, illetőleg azokat a felszámolónak a saját díja terhére kellett volna kiegyenlíteni, továbbá igazoltan felmerültek-e ezek a felszámolási feladatok az adósnál. Erre azért látott jogi lehetőséget, mert a felszámolási eljárásban ezeket a felszámolási költségnek minősített kiadásokat a felszámolási ügyben eljáró bíróság nem vizsgálta az egyezség jóváhagyása előtt. A felszámolási ügyben sem

közbenső, sem zárómérleg bírósági felülvizsgálatára nem került sor, emiatt bírósági döntés a költségek vonatkozásában nem született. Itt mutat rá az ítéltábla arra is, hogy az alperes tévesen hivatkozott a 3/2010. (X. 15.) PJE jogegységi határozatra a védekezésének alátámasztásaként, mert ez az iránymutatás a felszámolónak a kifogási eljárásban történő - az alaptalanul kifizetett költségnek megfelelő összeg - visszafizetésére kötelezettségét feje ki. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a felszámoló a Cstv.54.§-a alapján ne lenne kártérítési felelősségre vonható, ha a felróható magatartásával a felszámolási vagyont csökkentti, és jogsértő intézkedése a felszámolási eljárásban nem volt orvosolható.

A csődeljárásról és felszámolási eljárásról kiadott, többször módosított 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 57.§ (2) bekezdése szerint a felszámolási költségek a következők:

a) az adóst terhelő munkabér és egyéb bérjellegű juttatások - ideértve a munkaviszony megszűnésekor járó végkielégítést, valamint a kollektív szerződésben, illetve a munkaszerződésben meghatározott juttatásokat is, továbbá ha a felszámolás kezdő időpontját megelőzően esedékessé vált munkabért és egyéb bérjellegű juttatásokat a felszámolás kezdő időpontja után fizették ki, az ezeket terhelő adó- és járulékfizetési kötelezettség is (ideértve az egészségügyi hozzájárulást, illetve a magánnyugdíj-pénztári tagdíjat is);

b) a felszámolás kezdő időpontja után az adós gazdasági tevékenységének ésszerű befejezésével, továbbá vagyonának megóvásával, megőrzésével kapcsolatos költségek, ideértve a környezeti károsodások és terhek rendezésének költségeit, valamint az adósnak azokat a hiteltartozásait, adó- és járulékfizetési (ideértve az egészségügyi hozzájárulást, illetve a magánnyugdíj-pénztári tagdíjat is), kártérítési kötelezettségeit, amelyek a felszámolási eljárás kezdő időpontja utáni gazdasági tevékenységből keletkeztek, kivéve a nyereségből fizetendő adókat;

c) a vagyon értékesítésével és a követelések érvényesítésével kapcsolatos igazolt költségek;

d) az adóst terhelő, a Munkaerőpiaci Alap bérgarancia alaprészből kapott támogatás;

e) a felszámolással kapcsolatos bírósági eljárás során felmerült, a gazdálkodó szervezetet terhelő költségek;

f) az adós iratanyagának rendezésével, elhelyezésével és őrzésével kapcsolatos költségek;

g) a felszámoló díja [60. § (4) bek.], mely tartalmazza a felszámoló által igénybe vett teljesítési segéd közreműködésével összefüggésben felmerült kiadásokat.

A Cstv. 48.§ (3) bekezdése szerint „a felszámoló a felszámolási eljárás alatt köteles gondoskodni az adós vagyonának megóvásáról, megőrzéséről, különösen a mezőgazdaságilag művelhető földek termőképességének fenntartásáról, az erdőfelújítási és erdőállomány nevelési munkák elvégzéséről, továbbá a környezetvédelmi, természetvédelmi és műemlékvédelmi követelmények betartásáról, a felszámolás kezdő időpontját megelőző időszakból eredő, bizonyított környezeti károsodások, környezeti terhek olyan rendezéséről, amely az eljárás

során a környezeti károsodások, illetve terhek elhárítását, megszüntetését, illetve a vagyontárgyaknak a környezeti terhekkal történő értékesítését is jelenti."

Tényként megállapítást nyert, hogy a vizsgált 2004. február 19-e és 2005. november 14-e közötti felszámolás alatt csak a 2005. február második felében, március, április, majd június, július, augusztus, szeptember, október, november és a december hónap első felében hasznosította bérlet útján a felszámoló az adós telephelyét. Az **Á.S.** Kft-vel ellátott őrszolgálat azonban azokban a hónapokban is teljesült, amelyekben nem volt bérlője az adósnak. A bérleti szerződés 11. pontjában rögzítettek a bérlő és a bérbeadó közötti felelősség megosztásként értékelhető, de a bérlő ebből fakadó kötelezettsége nem volt azonos az őrző-védő kft. feladatával. Az őrző-védő szolgálat az ítéletábra álláspontja szerint indokolt volt, mert a felszámolási vagyon védelmét szolgálta az, hogy megakadályozta az adós vagyonához tartozó technikai, berendezési, felszerelési tárgyak kivitelét. Ebből következően az őrzés-védelemmel kapcsolatos költség felszámolási költségnek minősül, az az adós vagyonában okozott kárnak nem minősíthető.

Rámutat a Fővárosi Ítéletábra arra is, hogy a Cstv 47.§(5) bekezdése értelmében a felszámolás kezdő időpontjától - a jogszabályok, a kollektív szerződés és a belső szabályzatok és a munkaszerződések keretei között - a felszámoló gyakorolja a munkáltatói jogokat, és teljesíti a kötelezettségeket.

A fenti jogszabályi rendelkezés szerint tehát a felszámoló látja el az adósna, mint munkáltatóna a felmerülő munkáltatói feladatokat, melyek közé tartozik a még foglalkoztatott dolgozókkal kapcsolatos TB adatszolgáltatási kötelezettség elvégzése, ennek költsége azonban az adóst terheli. Emiatt az I. Betéti Társaságnak kifizetett összeg nem értékelhető kárként, mint ahogy a **M.** Kft-től kölcsönvett **G.Zs.** munkabére sem. **Sz.Gy.** vonatkozásában azonban nem látta a bíróság bizonyítottnak, hogy ő az adós munkáltatói kötelezettségei körébe tartozó feladatokat látott volna el, mert ez a szerződéséből nem állapítható meg, ezért az ő munkabérével kapcsolatos kiadást, 280.500 Ft összegben a másodfokú bíróság is kárként értékelte.

A Fővárosi Ítéletábra megítélése szerint a felszámoló feladata a felszámolási eljárás során a tevékenységzáró mérleg felülvizsgálata, valamint nyitómérleg és közbenő mérleg készítése. Ezzel kapcsolatosan teljesítési segéd igénybevételére nem kapott engedélyt a felszámolási bíróságtól. Ezeket a feladatokat a felszámolónak saját költségére kellett elvégeznie, ebből eredően a **D.A.** Kft. részére, valamint a 2005. Számítástechnikai Szolgáltató Bt-re kifizetett összegek az adós oldalán kárként jelentkeznek. A **D.** Betéti Társaság leltározással kapcsolatos feladatai vonatkozásában azonban az alperes nem igazolta a feladat pontos jellegét, ezért annak indokoltsága nem igazolt.

Az adós győri telephelyének ellenőrzése és a telephely szerinti hatóságok felkeresésének szükségessége egy felszámolási eljárás során életszerű, ebből eredően a gépkocsi használat és az ebből eredő üzemanyag költség is indokolt

felszámolási költségnek minősül. Nyilvánvalóan felmerül egy felszámolási eljárás során a telefon és internethasználat szükséglete is. Ennek költsége azonban csak a felszámoló nevére kiállított számlák összegében fogadható el, más gazdálkodó szervek számláiban rögzített telefon és internet használati díjak - egyéb bizonyítékok hiányában - nem hozhatók összefüggésbe az adós felszámolásával. Nem igazolt a T. Bt. munkavégzése sem, hiszen teljesítésigazolást a felszámoló nem csatolt. Nem indokolt az irodabérlés, ezért a bérleti díjak és annak rezsiköltsége sem minősíthető szükséges felszámolási költségnek, hiszen ugyanazon helyen a felszámoló is rendelkezett irodával, és jelen esetben a felszámolási feladatok terjedelme a külön irodabérlést nem indokolta.

A jogi képviselő megbízásának szükségessége sem igazolt ebben az esetben, mert a felszámoló vagyontárgy értékesítési, követelésbehajtási feladatokat nem látott el, hiszen ez a felszámolás egyezséggel zárult. Emellett figyelembe kell venni, hogy a vitatott felszámolási költségek felmerülésekor hatályos csődtörvényi rendelkezések és bírósági gyakorlat alapján a teljesítési segédek költsége a felszámoló díját terhelte. A felszámolónak jogásszal, könyvelővel, könyvvizsgálóval kell rendelkeznie, hogy a felszámolói feladatait el tudja látni, ennek okán a tevékenységi körébe tartozó jogi feladatoknak, valamint a tevékenységet záró mérleg felülvizsgálatának, továbbá a közbenső és zárómérleg készítésének költségeit saját díja terhére kell viselnie.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla számítása szerint a vitatott tételek közül indokolt és igazolt felszámolási költségnek minősül az 1.926.750 Ft őrzés-védelem, a 150.000 Ft kiadás az I. Bt. részére, valamint 500.625 Ft kifizetése a M. Kft-től kölcsönvett egyik munkaerő béreként, a 629.098 Ft üzemanyagköltség és 146.458 Ft telefonköltség. Az adós által ismert volt a 2.800.000 Ft V. Kft. részére kifizetett fakivágás, tereprendezési költség, mindez összesen 6.152.931 Ft költség.

Szükségtelen, indokolatlan, vagy bizonyítatlan költségkifizetés miatt kárként minősíthető 1.800.000 Ft ügyvédi költség, 737.500 Ft D.A.-nek kifizetett összeg, 37.000 Ft D. Bt-nek, 125.000 Ft X. Bt-nek, 280.500 Ft M. Kft-nek, 706.871 Ft irodabérlés és áramdíj költség, valamint 190.156 Ft telefon és internet-szolgálati díj áthárítás. Ezen felül 1.192.500 Ft összeg kifizetése a T. Kft-nek. Ez összesen 5.069.527 Ft. A kártérítési felelősség indokolása körében - e körben - utal az ítéltábla az elsőfokú bíróság helytálló indokolásbeli levezetésére.

A felperes 11.222.558 Ft összegben meghatározott keresetéhez képest 5.069.627 Ft összeg vonatkozásában állapítható meg a károkozás, ebből következően a felperes 45%-ban lett pernyertes. Ennek az arányában módosította a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárás során feljegyzett illeték viselésére vonatkozó, valamint az alperes által lerótt másodfokú illetékköltségből eredő költségviselésre vonatkozó rendelkezését, a Pp. 77.§ és 78.§-ban foglaltak alkalmazásával. A feleknek a további jogi képviselettel és egyéb bizonyítási eljárással kapcsolatos költségeiket a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján maguknak kell viselniük.

Budapest, 2012. március 1.

Botka Lászlóné dr. s.k.
a tanács elnöke

. Volein Anna s.k.
s.k.
előadó bíró

dr. Csányi Terézia Katalin
bíró

A kiadmány hiteléül: